

Just Now

a toolbox
for teaching
human rights

LGBTQIA+
prava

Set kartica JustNow

Projekt "JustNow – Alati za poučavanje o ljudskim pravima" usmjeren je na razvoj metodičko-didaktičkih materijala koji se odnose na obrazovanje o ljudskim pravima, u kombinaciji sa simulacijskim igrama i učenjem o raznolikosti u neformalnom i formalnom obrazovnom radu s mladima.

Ovaj set kartica usredotočen je na poučavanje o LGBTQIA+ pravima kroz povijest do danas te obrađuje ključne prekretnice, poznate ličnosti, događaje, zakone i organizacije. Kartice se mogu koristiti u nastavi povijesti ili građanskog obrazovanja, kao i u drugim neformalnim obrazovnim okruženjima. Savjetuje se nastavnicima da dopune kartice lokalnim (povijesnim) primjerima.

Kartice su napravljene pomoću slika i informacija s interneta, s izvorima navedenim na poleđini kartica. Kartice su osmišljene isključivo za neprofitne obrazovne svrhe i upotrebu u učionicama ili u neformalnim obrazovnim okruženjima.

Autori: projektni tim JustNow

Sadržaj ovih materijala ne odražava službeno mišljenje Europske unije. Odgovornost za informacije i stavove izražene u materijalima u potpunosti leži na autoru(ima).

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

A close-up photograph of two hands forming a fist bump. The fingers of both hands are painted with the letters of the acronym LGBTQIA+. The colors correspond to the rainbow flag: red for L, orange for G, yellow for B, green for T, blue for Q, purple for I, and red for A. A plus sign is painted on the pinky finger of the right hand. Each hand also wears a thin, multi-colored wristband featuring the colors of the rainbow.

L G B T Q I A +

Dodatni pojmovi

Cis-rodno - ljudi koji se poistovjećuju sa svojim rodnim spolom i usklađeni su s rodnim konstruktima

Transrodno - osobe čiji se rodni identitet razlikuje od roda koji im je pripisan rođenjem

Queer - krovni pojam za seksualne i rodne manjine i seksualnu orijentaciju, namjerno neodređen, što dopušta različita tumačenja

Intersex - ljudi koji su rođeni s bilo kojom od nekoliko varijacija u spolnim karakteristikama uključujući kromosome, spolne žlijezde, spolne hormone ili genitalije koje ne odgovaraju tipičnim definicijama muškog ili ženskog tijela

Aseksualno - ljudi koji ne osjećaju seksualnu privlačnost ni prema kome. Više je spektar.

Androgino - djelomično muško i djelomično žensko/kombinacija muških i ženskih karakteristika.

Fotografija: Tania Mousinho na Unsplash-u

Sapfa

oko 630. pr. Kr. - oko 570. pr. Kr.

Lezbos je mali otok u Egejskom moru, poznat kao dom Sapfe, lirske pjesnikinje koja je napisala niz strastvenih oda žensko-ženskim odnosima. Dok je velika većina Sapfinih djela izgubljena u povijesti, njezina jedina cjelovita sačuvana pjesma je "Oda Afroditi" (također poznata kao "Himna Afroditi"), molitva božici ljubavi od neimenovanog govornika koji očajnički traži naklonost mlade žene. Iako je bilo mnogo rasprava o tome jesu li Sapfu zapravo privlačile žene, mnogi su je smatrali međunarodnim simbolom za LGBTQIA+ osobe.

Fotografija: Wicked Sheila na Unsplash-u

Dinastija Han

206. pr. Kr. - 220. godine

U skladu s konfucijanskim središnjom vrijednošću neutralnosti i dobrom jernosti u drevnoj Kini istospolno seksualno ponašanje i poligamija bili su dobro prihvaćeni i tolerirani. Pozitivni opisi homoseksualnog ponašanja, ili Nan-Feng kako su ga zvali, u povijesnim zapisima i kineskoj literaturi datiraju još iz dinastije Han (206. pr. Kr. - 220. god.) Tradicionalna kineska gay kultura promijenila se uvođenjem monogamije sa Zapada te uspostavom konzervativizma i homofobije.

Fotografija: Leiada Krozhen na Unsplash-u

Zakon o sodomiji

1533.

Zakon o sodomiji iz 1533., formalno 'Uredba o kažnjavanju poroka sodomije', bio je zakon engleskog parlamenta koji je donesen za vrijeme vladavine Henrika VIII.

Zakon je definirao sodomiju kao neprirodan seksualni čin protiv volje Boga i čovjeka. Kasnije su sudovi to definirali tako da uključuje analnu penetraciju i bestijalnost. Zakon je ostao na snazi sve dok nije ukinut i zamijenjen Zakonom o prekršajima protiv osobe iz 1828., a sodomija se kažnjavala smrću do 1861., iako su posljednja pogubljenja bila 1835. godine.

Fotografija: Robert V Ruggiero na Unsplash-u

Karl Heinrich Ulrichs

1825. - 1895.

Karl Heinrich Ulrichs bio je pionir modernog LGBTQIA+ pokreta. Kao pisac objavljivao je eseje u kojima je otvoreno govorio o homoseksualnosti i ukazivao na potrebu reforme njemačkih zakona protiv homoseksualizma. Po njemu se zovu ulice u Münchenu, Berlinu i Hannoveru u Njemačkoj.

Odjeljak 377 - kolonijalni zakon u Indiji

1861.

Britanska kolonijalna vladavina u Indiji, na čelu s Charlesom Canningom (prvi potkralj Indije), uvela je Odjeljak 377, zakon koji je kriminalizirao seksualne radnje 'protivne prirodnom poretku', a koji se temeljio na engleskom Zakonu o sodomiji iz 1533. Iako Odjeljak 377 nikada nije eksplicitno spominjao homoseksualnost, povjesno se tumačio kao zabrana homoseksualnih radnji. Kroz indijsku povijest prije 1700-ih postoje dokazi da se prema homoseksualcima nije postupalo drugačije nego prema heteroseksualcima. Što se tiče zakonodavstva, Odjeljak 377 bio je jedan od najdugovječnijih zakona u bivšim kolonijama, a Vrhovni sud Indije suspendirao ga je tek 2018. godine. Britanski kolonizatori također su 1871. godine transrodnu populaciju označili 'nezakonitom'.

Fotografija: Andi Muh. Waliyadnan Ramadhan NA na Unsplash-u

Narod Bugis iz Južnog Sulawesija

1920-ih godina

Narod Bugis iz Južnog Sulawesija priznavao je pet rodova: makkunrai (cisrodna žena), oroané (cisrodni muškarac), bissu (androgina osoba), calabai (transrodni muškarac) i calalai (transrodna žena). Smatralo se da bissu, koji je sada gotovo izumro, obuhvaća i nadilazi sve druge tipove, i stoga su bili vrlo poštovani. Tijekom nizozemske kolonijalne ere u Indoneziji autohtone gay zajednice postojale su uz njihove nizozemske pandane, budući da Nizozemci nikada nisu kriminalizirali homoseksualne radnje kao Britanci.

Fotografija: Mateus Campos Felipe na Unsplash-u

Nacistička racija u Institutu za seksologiju

1933.

Dana 6. svibnja 1933. nacistički prosvjednici izvršili su raciju u knjižnicama njemačkog "Institut für Sexualwissenschaft", što se otprilike prevodi kao Institut za seksologiju. Institut je bio privatni istraživački prostor za proučavanje ljudske seksualnosti. Više od 20.000 knjiga uzeto je s polica i nekoliko dana kasnije spaljeno na ulicama od strane nacističkih skupina mladeži. Bio je to razoran udarac na životno djelo Magnusa Hirschfelda, osnivača instituta. Hirschfeld, koji je bio Židov i homoseksualac, bio je pionir za prava i oslobođenje u uspješnoj LGBTQIA+ zajednici u Berlinu. Institut je osnovao 1919. godine, nakon što je 1896. godine započeo svoju aktivističku karijeru pamfletom *Sapfo* i *Sokrat*, o homoseksualcu koji si je oduzeo život nakon što je osjetio da ga prisiljavaju na heteroseksualni brak. Hirschfeldove rane objave postavile su temelje za rast njegova profila sve dok nije postao jedan od najistaknutijih LGBTQIA+ aktivista u svijetu.

Nacistički progon homoseksualaca

1933. - 1945.

Prema nacističkoj ideologiji homoseksualci (i donekle lezbijke) bili su prijetnja "njemačkom narodu". Od sredine 1930-ih Heinrich Himmler preuzeo je provedbu zakona protiv homoseksualaca i učinio ih sveobuhvatnijima. Više od 100.000 muškaraca identificiranih kao homoseksualaca uhićeno je, a mnogi su poslani u koncentracijske logore, gdje ih je umrlo između 5.000 i 15.000. U Sachsenhausenu većina gay muškaraca bila je zatvorena u 'blokove za slabiće' i nije im bilo dopušteno miješati se s drugim zatvorenicima. Često su radili duže smjene i dobivali više fizičkih radnih zadataka u svim vremenskim uvjetima. Nacisti su vjerovali da težak rad – rad u šljunčarama, tvornicama cementa i ciglanama – može "pretvoriti" homoseksualce u heteroseksualce. Nacistički znanstvenici također su takve zatvorenike kastrirali i eksperimentirali na njima u perverznim pokušajima da pronađu "lijek" za njihovu seksualnost. Homoseksualcima je bio dodijeljen ružičasti trokut. Mnoge su na smrt pretukli ne samo čuvari nego i drugi zatvorenici koji su ih prepoznавали po ružičastim trokutima.

Fotografija: Museums Victoria na Unsplash-u

Roberta Cowell

1918. - 2011.

Roberta Elizabeth Marshall Cowell bila je britanska vozačica utrka i borbena pilotkinja iz Drugog svjetskog rata. Također je bila prva poznata britanska trans žena koja se podvrgnula operaciji promjene spola.

Roberta je upoznala Michaela Dillon-a, britanskog liječnika koji je bio prvi trans muškarac podvrgnut kirurškom zahvatu, nakon što je pročitala njegovu knjigu *Self: Studija endokrinologije i etike* iz 1946. godine. Knjiga je sugerirala da bi pojedinci trebali imati pravo promijeniti spol, imati tijelo kakvo žele. Njih dvoje razvili su blisko prijateljstvo. Za to je bila nužna tajnost jer je postupak tada bio nezakonit u Ujedinjenom Kraljevstvu prema takozvanim zakonima o "Mayhemu" i niti jedan kirurg ne bi pristao javno ga izvesti.

Fotografija: Ian Sanderson na Unsplash-u

Zakon o seksualnim prijestupima

1967.

Zakon o seksualnim prijestupima iz 1967. zakon je Parlamenta Ujedinjenog Kraljevstva koji je ozakonio homoseksualne odnose u Engleskoj i Walesu, pod uvjetom da su bili sporazumni i privatni i između dva muškarca koji su navršili 21 godinu.

Zakon je proširen na Škotsku Zakonom o kaznenom pravosuđu (Škotska) iz 1980. i na Sjevernu Irsku Uredbom o homoseksualnim prijestupima (Sjeverna Irska) iz 1982.

ONE RACE -
THE HUMAN RACE

UNITE
TO FIGHT
RACISM

Fotografija: Ian Sanderson na Unsplash-u

Stonewallski nemiri

28. lipnja 1969.

Stonewallski nemiri bili su niz prosvjeda koji su održani nakon nasilne policijske racije u njujorškom gay klubu 'The Stonewall Inn' u ulici Christopher, 28. lipnja 1969. godine. Ova racija bila je prekretnica koja je dovela do šestodnevног prosvjeda ljudi iz zajednice koji su ustali protiv diskriminirajućeg zakona koji je homoseksualnost klasificirao kao mentalnu bolest te učestale viktimizacije i zlostavljanja gay osoba od strane policije i drugih članova društva.

U spomen na prvu godišnjicu nemira u Stonewallu prva Povorka ponosa održana je 28. lipnja 1970. Postala je svjetski godišnji pokret nazvan Dan Christopherove Ulice, koji se održava svake godine na ovaj datum.

Fotografija: daniel james na Unsplash-u

Prva zastava duginih boja

1978.

Gilbert Baker bio je američki umjetnik i aktivist za građanska prava koji je dizajnirao i sašio prvu zastavu duginih boja 1978. za San Francisco Pride. Zastava je od tada postala nadaleko poznati simbol LGBTQIA+ pokreta.

Fotografija: chris robert na Unsplash-u

LGBTQIA+ zastave

LGBTQIA+ zajednica usvojila je određene simbole za samoidentifikaciju kako bi pokazala jedinstvo, ponos, zajedničke vrijednosti i odanost jednih drugima. Simboli LGBTQIA+ komuniciraju ideje, koncepte i identitete kako unutar svojih zajednica tako i u tradicionalnoj kulturi. Postoji mnogo seksualnosti u queer spektru i mnogo različitih zastava koje predstavljaju svaku od njih.

Fotografija: Kyle na Unsplash-u

Marsha P. Johnson

1945. - 1992.

Marsha P. Johnson bila je glavna aktivistica za prava transrodnih osoba i jedna od središnjih figura povijesnih nemira u Stonewallu 1969. godine. Zajedno s kolegicom transrodnom aktivisticom Sylviom Riverom, Johnson je pomogla u osnivanju Street Transgender Action Revolutionaries (STAR), radikalne političke organizacije koja je osiguravala smještaj i druge oblike podrške mladim queer beskućnicima i seksualnim radnicima na Manhattanu. Također je nastupala s drag performans trupom Hot Peaches od 1972. do 90-ih, a bila je i aktivistica protiv AIDS-a s AIDS Coalition to Unleash Power (ACT UP).

Fotografija: Ian Sanderson na Unsplash-u

Govor dr. John Fryera na Godišnjoj konvenciji Udruženja američkih psihijatara 1972.

“Ja sam homoseksualac. Ja sam psihijatar.” - ovim je riječima dr. John Fryer, na konvenciji predstavljen kao Henry Anonymous, dr.med., održao 10-minutni govor u kojem je opisao tajni svijet gay psihijatara. U to je vrijeme homoseksualnost bila kategorizirana kao psihička bolest, pa bi njegovo otvoreno priznanje rezultiralo oduzimanjem liječničke dozvole, gubitkom karijere i mogućim kaznenim prijavama. Iz tog je razloga dr. John Fryer održao govor pred svojim profesionalnim kolegama noseći gumenu masku s likom predsjednika Nixona, prikrivajući tako svoj identitet.

Sljedeće godine, 1973., udruženje je promijenilo svoj tada gotovo stoljetni stav, uklanjajući homoseksualnost iz Dijagnostičkog i statističkog priručnika mentalnih poremećaja (D.S.M.). Time je uklonjena pravna osnova za širok raspon diskriminatornih praksi s kojima su se homoseksualci suočavali (kao što je pravo na zaposlenje, državljanstvo, stanovanje, institucija braka itd.).

“Ne pitaj, ne pričaj” politika

1993.

Predsjednik Bill Clinton potpisao je direktivu o vojnoj politici koja zabranjuje Amerikancima koji su otvoreni homoseksualci i lezbijke služenje vojske, ali također zabranjuje uznemiravanje "zatvorenih" homoseksualaca. Politika je bila poznata kao "Ne pitaj, ne pričaj".

Prije ovog prijedloga zakona nije postojao zakon o zakonitosti službe LGBTQIA+ zajednice u vojsci. Nakon potpisivanja, više od 12.000 vojnika uklonjeno je iz vojske, a to je koštalo milijune dolara sudske pristojbi i izgubljenih prilika. Zakon je također uzrokovao da mnogi kvalificirani Amerikanci izgube svoje položaje na temelju diskriminacije. Prijedlog zakona stavljen je izvan snage 2010.

EQUALITY
EQUALITY
EQUALITY
EQUALITY
EQUALITY
EQUALITY
EQUALITY

Fotografija: Aiden Craver na Unsplash-u

Obilježavanje Mjeseca povijesti LGBTQIA+

1994.

Mjesec povijesti LGBTQIA+ utemeljio je srednjoškolski profesor povijesti Rodney Wilson i prvi je put obilježen 1994. godine. Wilson je odabrao listopad iz više razloga, uglavnom zato što je Nacionalni dan 'coming outa' (izjašnjavanja) u SAD-u 11. listopada. Svrha ovog mjeseca je edukacija, stvaranje i predstavljanje LGBTQIA+ ikona i priznavanje važnog doprinosa koji su LGBTQIA+ osobe dale društvu.

Fotografija: Sam Balye na Unsplash-u

Ladlad

2003.

Ladlad, prvu i jedinu političku stranku na svijetu za lezbijske, homoseksualne, biseksualne i transrodne (LGBT) Filipince, osnovao je na Filipinima Danton Remoto. Stranka je sudjelovala na nekoliko izbora, ali nije uspjela dobiti dovoljno glasova za ulazak u Sabor. Njihov slogan "Bukas Isip, Bukas Puso" znači "otvoren um, otvoreno srce".

HELLO
MY PRONOUNS ARE

Fotografija: Alexander Grey na Unsplash-u

Zanele Muholi

2006.

Nebinarna osoba Zanele Muholi vizualni je aktivist i fotograf koja se bori za LGBTQIA+ prava portretirajući crne queer Južnoafrikance. Godine 2006. Muholi razvija Inkanyiso (što znači 'osvjetljenje' na zulu jeziku) kao digitalnu platformu za queer medije i aktivizam kao odgovor na nedostatak vizualne povijesti i treninga vještina od strane i za LGBTQIA+ osobe. Tri godine kasnije platforma je prerasla u etabliranu organizaciju koja nudi i mobilnu školu fotografije, educirajući članove zajednice o tome kako da postanu agenti dokumentiranja svijeta oko sebe. Godine 2010., tadašnji ministar umjetnosti i kulture Južne Afrike, Lulu Xingwana, osudio je kao "nemoralnu i uvredljivu" jednu od Muholijevih emisija jer je uključivala slike homoseksualnih parova.

Borba za LGBTQIA+ prava u Rumunjskoj

2008.

Iako je vlada usvojila zakon protiv diskriminacije 2000. godine i sljedeće godine dekriminalizirala dobrovoljne istospolne veze, 2008. godine došlo je do preokreta kada je promijenila građanski zakon kako bi zabranila istospolne brakove i civilna partnerstva. Neizvjesnost oko LGBTQIA+ prava manifestira se na različite načine diljem balkanske regije.

MCRK

Jóhanna Sigurðardóttir

2009.

Jóhanna Sigurðardóttir postala je islandska premijerka i time se upisala u povijest kao prva otvorena LGBTQ+ premijerka jedne nacije, no za mnoge je svoje birače bila samo još jedna premijerka. Zemlja je ukinula zakone protiv homoseksualnog seksa 1940., kada je bila pod Danskom. Godine 1996. Island je postao jedna od prvih nacija u svijetu koja je uspostavila civilna partnerstva za istospolne parove. Godine 2006. uslijedilo je odobravanje prava na posvajanje za homoseksualne i lezbijske parove. Godine 2010., godinu nakon što je Sigurdardóttir postala premijerka, Island je donio zakon o jednakosti brakova. Ona i njezina partnerica, autorica Jonina Leosdóttir, bile su jedan od prvih parova koji su to iskoristili. Žene, obje razvedene majke, bile su u civilnom partnerstvu od 2002. Sigurðardóttir je napustila dužnost 2013.

Vijetnam dekriminalizirao istospolne brakove

2015.

Zakon o braku i obitelji iz 2000. izričito je zabranjivao brak između osoba istog spola. Ažurirani zakon o braku, koji je stupio na snagu 1. siječnja 2015., briše zabranu, ali kaže: "Država ne priznaje brak između osoba istog spola." Iako su istospolni brakovi dopušteni u Vijetnamu, zakonodavci nisu u potpunosti priznali zajednice pa one ne pružaju pravnu zaštitu za supružnike.

UNITED NATIONS NATIONS UNIES

Osnivanje IE SOGI

2016.

Vijeće za ljudska prava UN-a uspostavilo je mandat Neovisnog stručnjaka za zaštitu od nasilja i diskriminacije na temelju seksualne orijentacije i rodnog identiteta (koji se naziva i Neovisni stručnjak za seksualnu orijentaciju i rođni identitet ili "IE SOGI"). Stvoren je kako bi odgovorio na zabrinutost zbog postojanja djela nasilja i diskriminacije počinjenih nad pojedincima zbog njihove seksualne orijentacije ili rodnog identiteta diljem svijeta unatoč Općoj deklaraciji o ljudskim pravima koja to zabranjuje.

Fotografija: Karollyne Videira Hubert na Unsplash-u

Zabrana transrodnih osoba u američkoj vojsci

2017.

Predsjednik Donald Trump objavio je putem Twittera da "nakon konzultacija s generalima i vojnim stručnjacima, obavještava da Vlada Sjedinjenih Država neće prihvati ni dopustiti transrodnim osobama da služe u bilo kojem svojstvu u američkoj vojsci..." zbog "ogromnih medicinskih troškova i smetnji". Zabranu je stupila na snagu u travnju 2019., ne utječeći na oko 9000 aktivnih transrodnih vojnika koji su već služili, ali je blokirala nove vojnike.

Nakon što je Joe Biden preuzeo dužnost predsjednika SAD-a u siječnju 2021., ukinuo je zabranu Donalda Trumpa kojom se transrodnim Amerikancima zabranjivalo pridruživanje vojsci.

Fotografija: charlesdeluvio na Unsplash-u

Pucnjava u noćnom klubu u Orlandu

12. lipnja 2016.

Omar Mateen ubio je 49 ljudi i ranio još 53 u masovnoj pucnjavi u Pulseu, gay noćnom klubu u Orlandu, na Floridi u Sjedinjenim Državama. Policajci su ga ubili nakon trosatnog obračuna.

Najsmrtonosniji je to incident u povijesti nasilja nad LGBTQIA+ osobama u Sjedinjenim Državama.

Fotografija: Georgy Demidov na Unsplash-u

Progon LGBTQIA+ osoba u Čečenskoj republici

2017.

Članovi LGBTQIA+ zajednice suočavaju se s ogromnom količinom progona u Čečeniji, autonomnoj ruskoj republici.

Vlasti ih pritvaraju i uhićuju, što može dovesti do njihove prerane smrti. Obitelji ubijaju vlastite članove kako bi zaštitile svoju čast. Radi se o takozvanim "ubojstvima iz časti".

Čečenske vlasti demantirale su medijsko izvješće u kojem se navodi da je oko 200 lokalnih mladih ljudi privedeno radi ispitivanja u jeku niza smrtonosnih napada u toj nestabilnoj ruskoj regiji.

Fotografija: Andrew Keymaster na Unsplash-u

“Zone bez LGBT osoba” u Poljskoj

2019.

Lokalne općine u trećini Poljske usvojile su rezolucije "protiv LGBT propagande", stvarajući tako ono što grupe za ljudska prava nazivaju neprijateljskim prostorima za svakoga tko nije heteroseksualan ili posvećen ideji takozvane "prirodne obitelji". Poljski sud naredio je konzervativnim novinama Gazeta Polska da zaustave distribuciju naljepnica "Zona bez LGBT osoba". Pokretač ovih događaja motiviranih mržnjom bio je Kaczyński, čelnik vladajuće stranke Pravo i pravda, koji je LGBTQIA+ prava nazvao 'prijetnjom' Poljskoj.

Fotografija: Norbu GYACHUNG na Unsplash-u

Najveća Povorka ponosa

2019.

Na 50. godišnjicu Dana Christopherove ulice u New Yorku je održan najveć *gay pride* u povijesti u kojemu je sudjelovalo oko 5 milijuna ljudi.

Kako biste stekli dojam o ovoj povorci posjetite: <https://www.youtube.com/watch?v=2SVSWRoY6x0>

gay
and proud

LGBTQ+

JAYK

Njemački zakon za zaštitu od konverzijske terapije 2020.

Dana 12. lipnja 2020. u Njemačkoj je stupio na snagu zakon o zaštiti od konverzijskih tretmana. Njime se zabranjuje konverzijska terapija za maloljetnike do 18 godina, a istovremeno uključuje i zabranu reklamiranja iste. Također štiti odrasle osobe utoliko što su i njima zabranjene konverzijske terapije ako je njihov pristanak dobiven nedostatkom volje (članak 2. stavak 2. zakona). Tretmani konverzije također su zabranjeni u osam američkih država, kao i u Brazilu, Urugvaju, Ekvadoru i Argentini.

Fotografija: Alexander Grey na Unsplash-u

Nigerijski i kenijski LGBTQIA+ filmovi

2018., 2020.

Kenijski film "Rafiki" govori o romansi koja se razvija između dviju mladih žena, Kene i Ziki, usred obiteljskih i političkih pritisaka oko LGBTQIA+ prava u Keniji.

Nigerijski film 'Ife' prvi je proležbijski film snimljen u Nigeriji. Zakon o zabrani istospolnih odnosa, koji je stupio na snagu 2014., zabranjuje brak ili javno pokazivanje istospolne "ljubavne" veze u Nigeriji. Pojedinci koji budu proglašeni krivima za kršenje zakona mogu služiti zatvorsku kaznu u rasponu od 10 do 14 godina.

Fotografija: BETZY AROSEMENA na Unsplash-u

Panama objavljuje priopćenje u korist transrodnih osoba

2020.

Dana 16. srpnja 2020. vlada Paname objavila je priopćenje u kojemu osuđuje transfobiju i poziva javne i privatne subjekte da se suzdrže od diskriminacije transrodnih osoba te najavila sankcije za diskriminatorno ponašanje tijekom krize izazvane COVID-om 19.

Fotografija: Maxim Hopman na Unsplash-u

Policjske racije u Gani

2021.

Centar LGBTQIA+ zajednice u Gani pretresle su i zatvorile sigurnosne snage te zapadnoafričke zemlje u veljači 2021. godine nakon što je otvoren u siječnju uz ceremoniju kojoj je prisustvovala i međunarodna diplomatska zajednica. Društveni centar se od samog početka suočio s protivljenjem i izazvao je mnogo bijesa među mještanima koji su tražili njegovo zatvaranje. Gana još uvijek ima diskriminatorne LGBTQIA+ zakone jer, prema kaznenom zakonu te zemlje, istospolna veza može dovesti do kazne od 3 do 25 godina zatvora.

Fotografija: Alexander Grey na Unsplash-u

Elliot Page

Prosinac 2020. (javno se izjašnjava kao transrodna osoba)

Kanadski glumac Elliot Page, najpoznatiji po ulozi trudne tinejdžerice u filmu Juno za koju je bio nominiran za Oscara, objavio je da je transrodan u emotivnoj objavi na Instagramu u prosincu 2020. godine. (Pogledajte objavu na Instagramu: https://www.instagram.com/p/CIQ1QFBhNFg/?utm_source=ig_embed)

Od tada, zvijezda The Umbrella Academy postao je prvi transrodni muškarac ikada koji se pojavio na naslovnicama časopisa Time (ožujak 2021.), razgovarao je s Oprah Winfrey (The Oprah Conversation) o novouvedenom zakonodavstvu protiv transrodnih osoba i svojoj potrebi da progovori za sve transrodne mlade ljude koji nemaju pristup platformi poput njegove (travanj 2021.), podijelio je svoju prvu fotografiju bez majice otkako je prošao operaciju gornjeg dijela tijela (svibanj 2021.).

"Vidim te, volim te i učinit ću sve što mogu da promijenim ovaj svijet na bolje."

Valuation stamp
JAZZ
ON FRIDAYS
EAGLE TUN

Fotografija: Ian Sanderson na Unsplash-u

Harvey Milk

(1930. - 1978.)

Harvey Milk (22. svibnja 1930. – 27. studenoga 1978.) bio je cijenjeni politički aktivist LGBT+ zajednice koji je postao prvi otvoreni homoseksualac u Sjedinjenim Državama izabran na visoku javnu dužnost – u Nadzorni odbor grada San Francisca. Na dužnosti je bio gotovo jedanaest mjeseci, tijekom kojih je sponzorirao prijedlog zakona o zabrani diskriminacije u javnom smještaju, stanovanju i zapošljavanju na temelju seksualne orijentacije. Harveya Milka i gradonačelnika Georgea Mosconeua ubio je Dan White, nezadovoljni gradski nadzornik, u gradskoj vijećnici San Francisca.

Život i karijera Harveya Milka tema su raznih opera, knjiga i filmova. Film Gusa Van Santa 'Milk' iz 2008. (glumi ga Sean Penn) temelji se na njegovom životu aktivista za prava homoseksualaca i političara.

'Ako me ubiju, neka taj metak uništi sva vrata na ormarama.'

Milk je posthumno nagrađen Predsjedničkom medaljom slobode 2009. Zaklada Harvey Milk radi na jednakosti u Americi i širom svijeta. (<https://milkfoundation.org/>)

Fotografija: Myke Simon na Unsplash-u

Dankinja

2015.

Dankinja (2015.), biografska drama u režiji Toma Hoopera, temelji se na istinitoj priči o jednoj od prvih poznatih transrodnih osoba koja se pokušala podvrgnuti operaciji promjene spola.

Film se temelji na romanu "Dankinja" Davida Ebershoffa i prati živote danskih slikarica Lili Elbe i Gerde Wegener. Gerda Wegener, danska umjetnica, slika portret svog supruga Einara dok je odjeven kao žena. Nakon uspjeha slike, Einar počinje zadržavati ženstven izgled i mijenja ime u Lili. Gerda postupno uči podržavati prirodu svog muža. Lili prolazi kroz pet operacija i na kraju umire od komplikacija nakon transplantacije maternice.

Fotografija: Isi Parente na Unsplash-u

GSA Network

Osnovana 1988.

GSA Network neprofitna je organizacija koja povezuje LGBTQIA+ mlade i školske klubove Gay-Straight Alliance (savez) kroz vršnjačku podršku, razvoj vodstva te organiziranje zajednice i zagovaranja. Cilj je većine takvih udruga učiniti školsku zajednicu sigurnom, olakšati aktivizam na kampusu i stvoriti okruženje dobrodošlice za LGBT učenike.

Osnovana je u Oakleyu u Kaliforniji 1998., a 2001. postala je državna organizacija. Od 2005. djeluju na nacionalnoj i međunarodnoj razini.

2016. godine promijenili su naziv u Genders & Sexualities Alliance Network "kako bi bolje odražavali raznolik raspon identiteta mladih koji sudjeluju u programiranju."

Za više informacija o mreži pogledajte: <https://gsanetwork.org>

Fotografija: Maico Pereira na Unsplash-u

Prvi zakonski priznat istospolni brak

2001.

Prije dvadeset godina (1. travnja 2001.), nizozemski par Gert Kasteel i Dolf Pasker ušli su u povijest kada su sklopili brak na prvom pravno priznatom istospolnom vjenčanju u Nizozemskoj.

Istospolni brakovi danas su legalni u 32 zemlje: Argentina, Australija, Austrija, Belgija, Brazil, Kanada, Čile, Kolumbija, Kostarika, Danska, Ekvador, Finska, Francuska, Njemačka, Island, Irska, Luksemburg, Malta, Meksiko, Nizozemska, Novi Zeland, Norveška, Portugal, Slovenija, Južna Afrika, Španjolska, Švedska, Švicarska, Tajvan, Ujedinjeno Kraljevstvo, Sjedinjene Američke Države i Urugvaj.

Pratite razvoj događaja tj. Kampanju ljudskih prava na:
www.hrc.org/resources/marriage-equality-around-the-world